

Včera večer jsem byl na muzikálu,
lístek vyhrál jsem na pátém kanálu.
Dávno neviděl jsem tolik
lidí natěšenejch před divadlem.

Ještě než ta celá krása začala,
lid se před zrcadlem dával do gala.
Dále jsem byl upozorněn,
ať se vypnu svůj mobilní telefon.

Světla v sále zhasla,
playback začal hrát dost nahlas.
Ze všech koutů lezlo asi dvacet příšer naráz.

Jako bych ty songy někde už slyšel,
jako bych to někde všechno už viděl
a do toho vchází hlavní hvězda večera.

Já jsem ten vyvrhel,
mě, život omrzel.
A kompačka šílí, křepčí dál a trsá strašně zběsile.
Vymakaní borci si ze sebe trhají bílý košile.

Náhle se na laně spouští superstár,
má na sobě kostým nejmiň za mega.
Žíly na krku se nalejvají,
lid na první si zatleská.

Já jsem ten vyvrhel,
mě, život omrzel.
A kompačka šílí, křepčí dál a trsá strašně zběsile.
Vymakaní borci si ze sebe trhají bílý košile.

Zdá se, že už končí slavnej muzikál,
bál jsem se, že bude pokračovat dál.
Vzadu oheň hoří
a kostýmy hlavních hvězd se rozsvílí.